

ВЪТЪО РАКОВСКИ ГРОЗДОБЕРЕН ЧАС

chitanka.info

*По-просто от това не би могло.
И по-естествено. Като кайсии
узрели капнахме със тебе ние
като смокини две, като зърна мерло.*

*Дошъл бе късен гроздоберен час
онази нощ на сляпо сладострастие,
когато нощни сокове напират в нас
и нашите души пицят за съпричастие.*

*„Не съм от камък — шепнеше ми ти. —
Не ме докосвай с твоето горене.
Нали човек от огън сътворен е,
нали и без това като фитил гори*

*душата му?“ И викайки „Не! Не! Не!“
и задушавайки се от вълнение,
отпусна се на моите рамене
божественото ти творение.*

*Излязохме от хаоса на чувствата едва
когато утрото се дигаше нагоре
и цялото небе лежеше от умора
в обсипаната от сълзи трева.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.